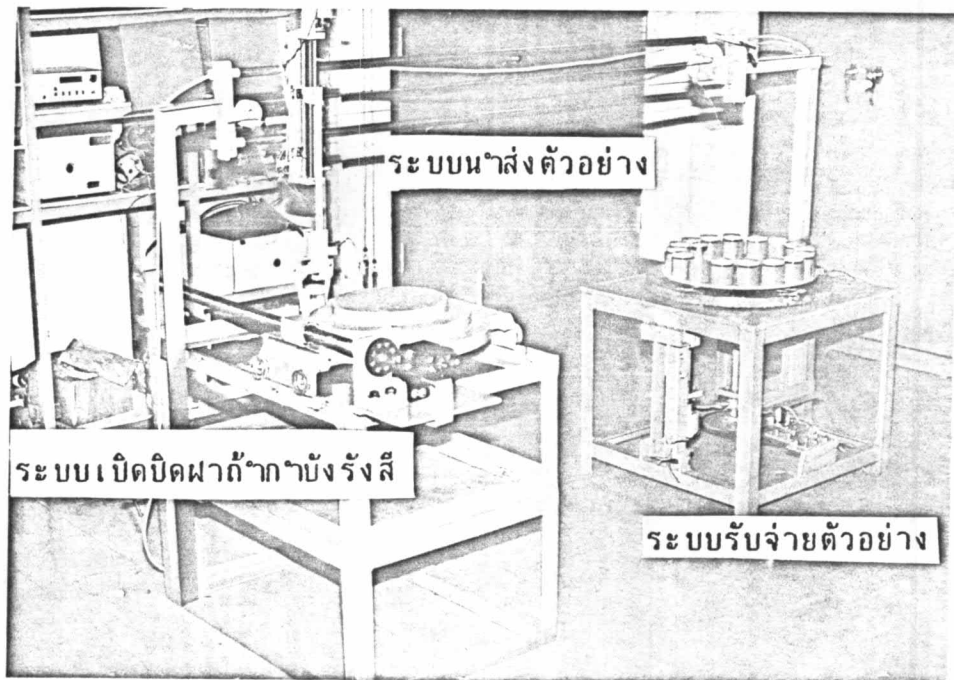

บทที่ 4

การทำงานของ เครื่อง เปลี่ยนตัวอย่างอัตโนมัติ

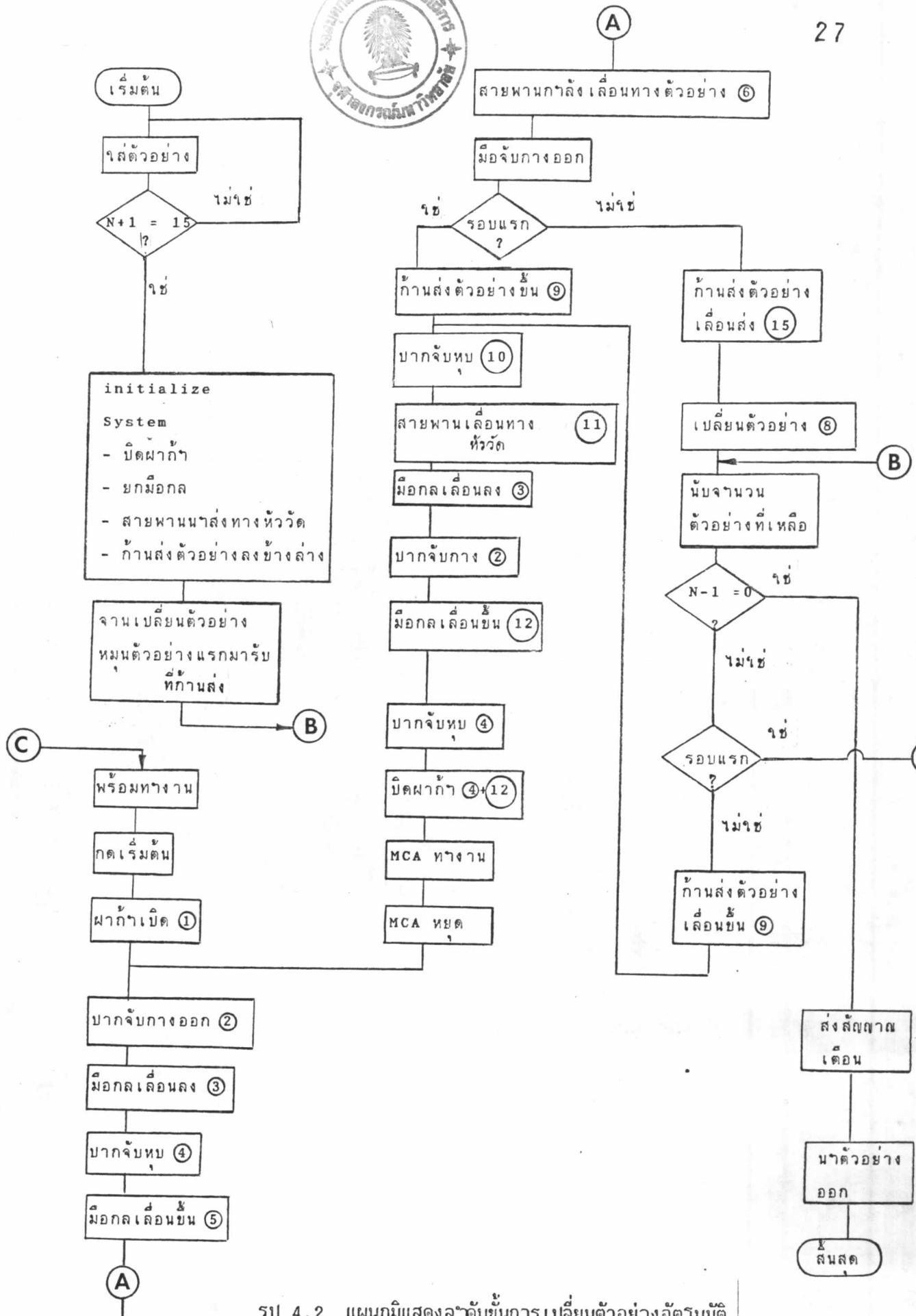
เครื่อง เปลี่ยนตัวอย่างอัตโนมัติสำหรับระบบวัดแกมมาสเปกโตรเมตรีที่พัฒนาขึ้น เมื่อนำมาประกอบเข้าชุดกัน จะมีลักษณะตามรูปที่ 4.1 ส่วนแรกเป็นระบบรับจ่ายตัวอย่าง ส่วนที่สองเป็นระบบนำส่งตัวอย่างและส่วนที่สาม คือระบบเปิดปิดฝาภาชนะรังสี การทำงานของจักรกลซึ่งขับเคลื่อนเครื่องเปลี่ยนตัวอย่างทั้ง 3 ส่วน เป็นไปตามขั้นตอนควบคุมซึ่งแสดงในแผนภูมิรูป 4.2 และแผนภาพรูปที่ 4.6

รูป 4.1 โครงสร้างของ เครื่อง เปลี่ยนตัวอย่างอัตโนมัติ

4.1 แผนภูมิลำดับชั้นการทำงานของเครื่องเปลี่ยนตัวอย่าง

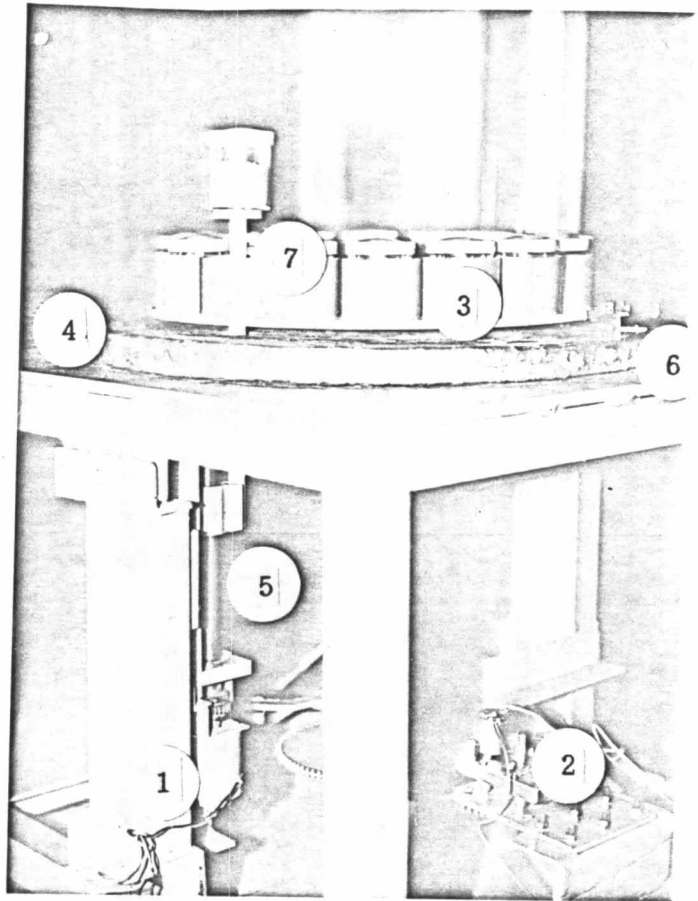
เริ่มต้นการทำงานเป็นการใส่ตัวอย่างซึ่งสามารถใส่ตัวอย่างได้เต็มที่ 16 ตัวอย่าง เมื่อตัวอย่างครบ เครื่องได้รับการออกแบบให้ปรับตำแหน่งของระบบกลด้วยตัวเองและแสดงสัญญาณพร้อมวัด เมื่อเริ่มวัดวงรอบการทำงานครั้งแรกจะควบคุมด้วยการกดปุ่ม จากนั้นวงรอบถัดไปจนกระทั่งหมดตัวอย่างวัด จะรับคำสั่งจากเครื่องวิเคราะห์พลังงานหลายช่อง ดังแสดงในแผนภูมิ 4.2

รูป 4.2 แผนภูมิแสดงลำดับขั้นการเปลี่ยนตัวอย่างอัตโนมัติ

4.2 ระบบกลไกการรับ-จ่ายตัวอย่าง

จากรูป 4.3 แสดงชิ้นส่วนต่างๆ และอุปกรณ์ควบคุมของระบบรับ-จ่ายตัวอย่างตามรายละเอียดในตาราง 4.1

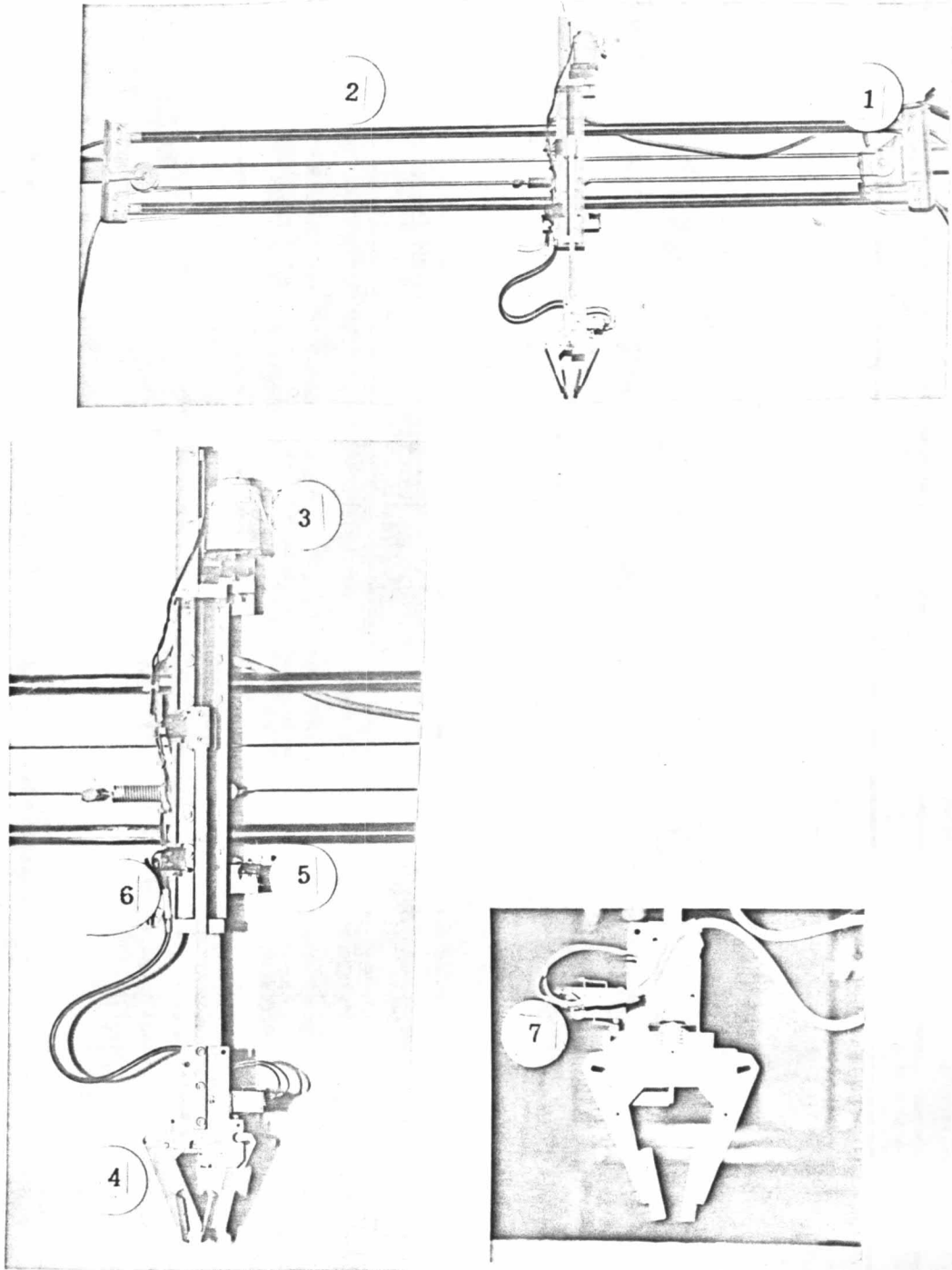
รูป 4.3 ระบบกลไกการรับ-จ่ายตัวอย่าง

ตาราง 4.1 แสดงชิ้นส่วนและหน้าที่ในการทำงานของระบบกลไกการรับจ่าย ตัวอย่าง

ชิ้นส่วน หมายเลข	ชื่อ	หน้าที่
1	มอเตอร์กระแสตรง (M ₃)	รับ-เปลี่ยนตัวอย่าง
2	มอเตอร์กระแสสลับ (M ₅)	ส่งกำลังผ่านเฟืองทดสอบ โรซ์และเฟืองโรซ์ใบหมุนจาน เปลี่ยนตัวอย่าง
3	จานเปลี่ยนตัวอย่าง	บรรจุตัวอย่าง
4	เกราะกับังรังสี	ป้องกันรังสีจากตัวอย่าง
5	สวิตช์ไมโคร	ตรวจสอบตำแหน่งหยุด มอเตอร์ M ₃ เพื่อส่งตัวอย่าง
6	สวิตช์ไมโคร	ตรวจสอบตำแหน่งหยุดของ มอเตอร์ M ₅ เมื่อหมุนครบ 1 ใน 16 รอบ
7	ก้านส่งตัวอย่าง	รับจ่ายตัวอย่าง

4.3 ระบบกลไกการนำ-ส่งตัวอย่าง

จากรูป 4.4 แสดงชิ้นส่วนต่าง ๆ และอุปกรณ์ควบคุมของระบบนำ-ส่ง ตัวอย่าง ตามรายละเอียด ตาราง 4.2

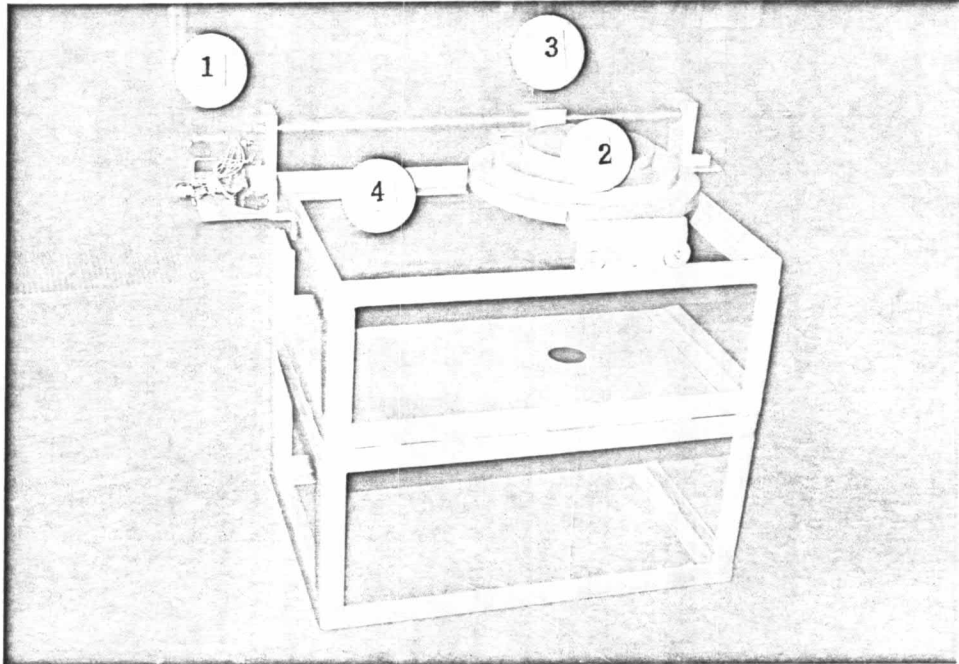

รูป 4.4 ระบบกลไกการนำส่งตัวอย่าง

ตาราง 4.2 แสดงชั้นส่วนและหน้าที่ของระบบกลไกการนำส่งตัวอย่าง

ชั้นส่วน หมายเลข	ชื่อ	หน้าที่
1	มอเตอร์กระแสตรง (M2)	ส่งกำลังผ่านลวดสลิ้งนำตัวอย่าง ตามราง
2	รางคู่	แนวเดินทางของมือกล
3	มอเตอร์กระแสตรง (M4)	ส่งกำลังผ่านเฟืองทด หมุนมือกล
4	มือกล	จับ-ปล่อยตัวอย่าง
5	สวิตช์ไมโคร	ตรวจสอบตำแหน่งหยุดของมอเตอร์ M2
6	สวิตช์ไมโคร	ตรวจสอบตำแหน่งหยุดของมอเตอร์ M4
7	สวิตช์ไมโคร	เปิดปิดการทำงานของมือกล

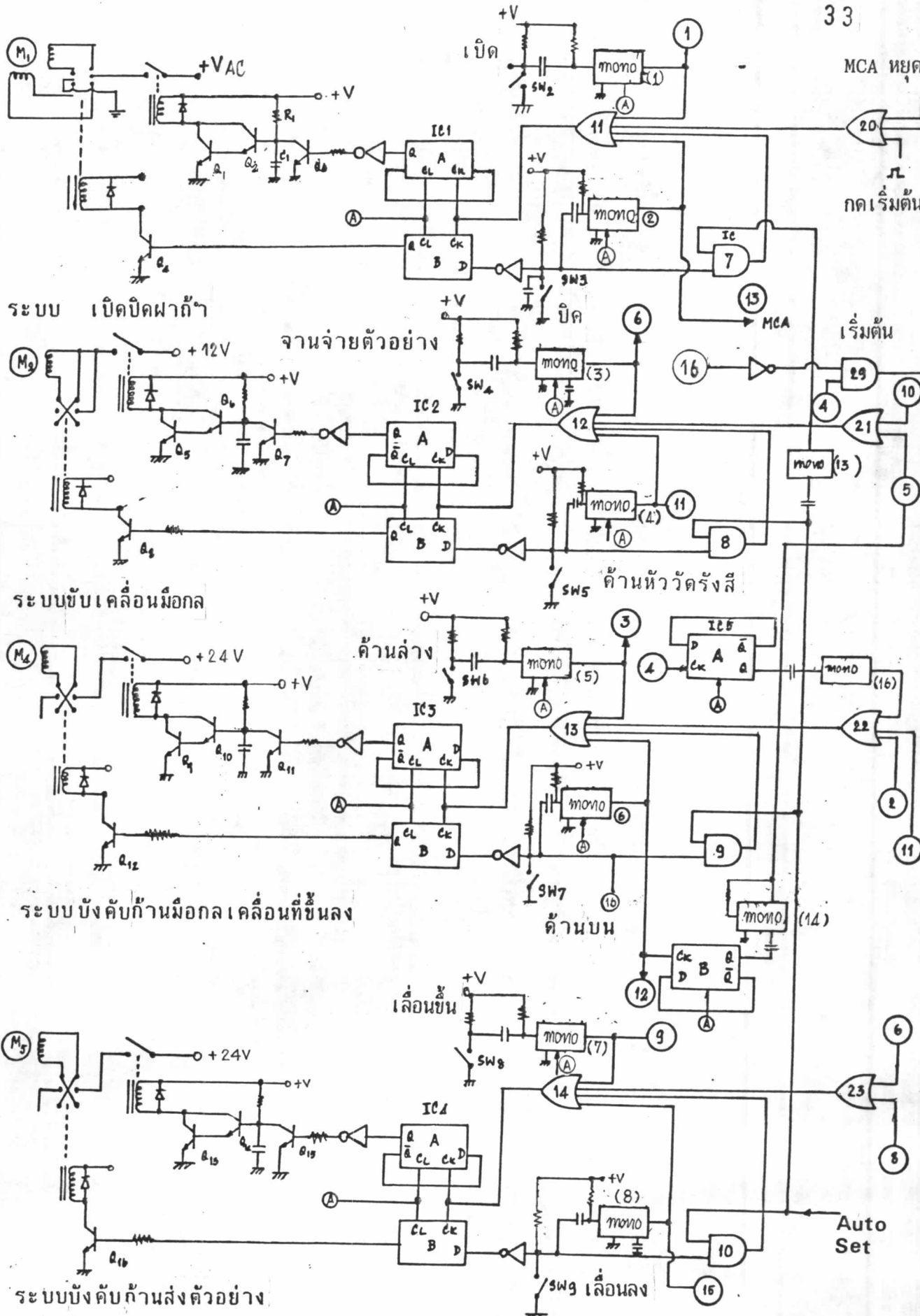
4.4 ระบบกลไกการเปิดปิดฝาถังสำหรับวัด

รูป 4.5 ระบบกลไกการปิดเปิดฝาถัง

ตาราง 4.3 แสดงชิ้นส่วนและหน้าที่ในการทำงานของระบบกลเปิดปิดฝาถัง

ชิ้นส่วน หมายเลข	ชื่อ	หน้าที่
1	มอเตอร์กระแสสลับ (M1)	ส่งกำลังผ่านเฟืองทดหมุนเพลาดำหนอน
2	ฝาถัง	ป้องกันการรบกวนรังสี
3	แท่งนำทาง	ยึดกับฝาถังเมื่อเพลาดำหนอน ขับเคลื่อน
4	สวิตช์ไมโคร	ตรวจสอบตำแหน่งหยุดของ มอเตอร์ M1

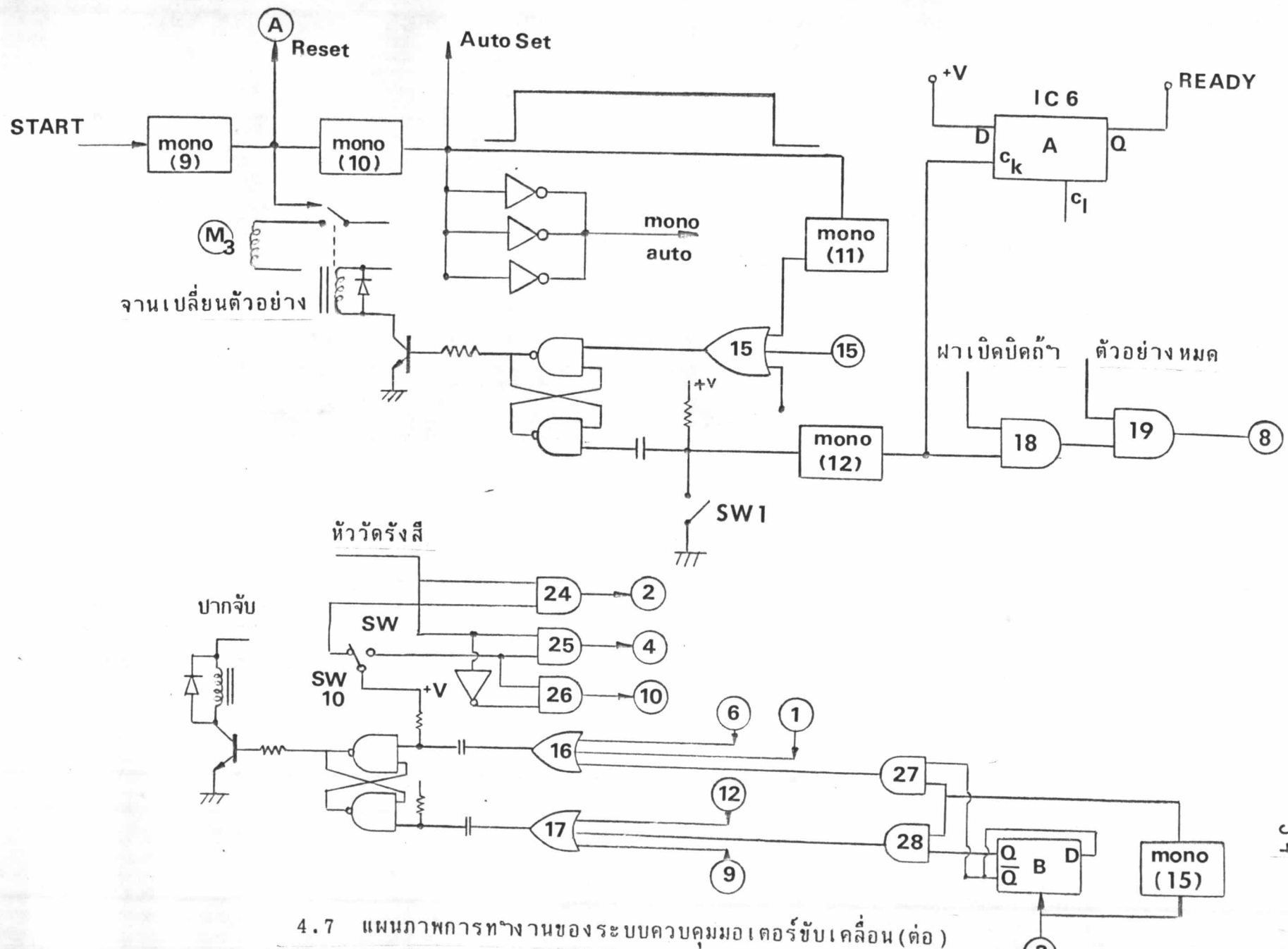

MCA หยุด
กดเริ่มต้น

เริ่มต้น

Auto Set

4.6 แผนภาพการทำงานของระบบควบคุมมอเตอร์ขับเคลื่อน

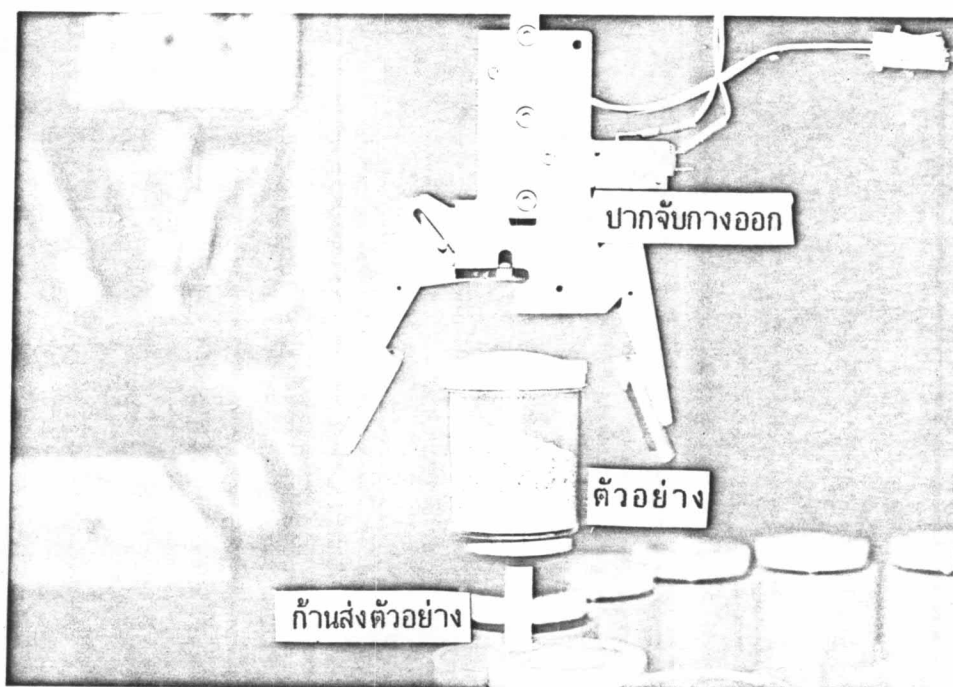

4.7 แผนภาพการทำงานของระบบควบคุมมอเตอร์ขับเคลื่อน (ต่อ)

4.5 การทำงานของระบบควบคุม

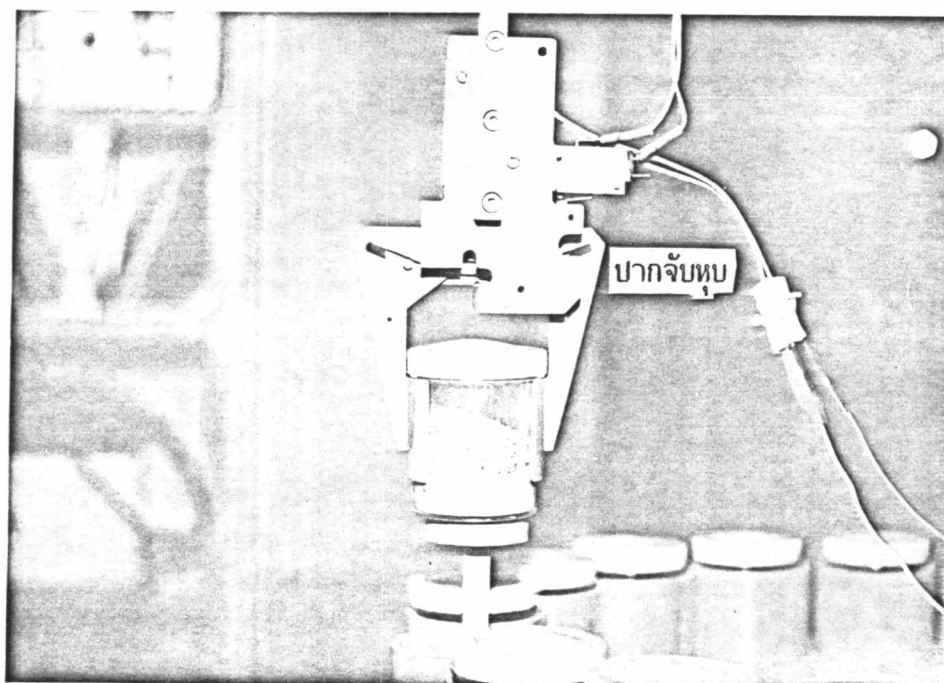
จากแผนภาพ 4.6 และ 4.7 แสดงการทำงานของเครื่องเปลี่ยนตัวอย่าง ซึ่งควบคุมการทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ เมื่อใส่ตัวอย่างบนจานจ่ายตามต้องการแล้ว จึงทำการตั้งจำนวนตัวอย่าง เริ่มต้นและกดปุ่มรีเซท โรโมนสเตเบิล (9) จะกำเนิดสัญญาณรีเซท (A) ให้กับ ดี ฟลิป-ฟลอป (IC 1 - IC 6) เพื่อเคลียร์สถานะจากนั้นโรโมนสเตเบิล (10) กำเนิดสัญญาณ auto set ให้กับระบบเปิดปิดฝาแก้ว ระบบนำส่งด้วยสายพาน มือกล และก้านส่งตัวอย่าง ผ่านเกต AND (IC7-IC10) ในกรณีที่ตำแหน่งของระบบขับเคลื่อนค้างสถานะ ทั้งนี้เพื่อให้ระบบขับเคลื่อนเริ่มต้นเหมือนกันทุกครั้ง ป้องกันการทำงานคลาดเคลื่อน และระบบกลเสียหาย กล่าวคือ ตำแหน่ง ก้านส่งต้องอยู่ด้านล่าง มือกลต้องเลื่อนขึ้นด้านบน สายพานขับเคลื่อนต้องพามือกลให้อยู่ด้านหัววัดรังสี และหน่วงเวลาด้วยโรโมนสเตเบิล (13) ให้ฝาแก้วปิดขณะที่มีคำสั่งให้เริ่มต้นระบบ กลอัตโนมัติ โรโมนสเตเบิล (1-8) จะไม่รับการกระตุ้นจากสวิทช์ไมโคร ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบตำแหน่งจนกว่าสัญญาณ auto set จะจบลง ต่อจากนั้น โรโมนสเตเบิล (11) จะส่งสัญญาณพัลส์ผ่าน IC15 กระตุ้นให้ อาร์-เอส ฟลิป-ฟลอป บังคับให้มอเตอร์ M3 ของจานเปลี่ยนตัวอย่างหมุนตำแหน่งตัวอย่างแรกมารอที่ช่องส่งตัวอย่างระบบนับจำนวนตัวอย่างจะนับถอยหลังจำนวนตัวอย่างลงเท่ากับ (N-1) เมื่อช่องบังคับตำแหน่งจานเปลี่ยนตัวอย่างตรงกับ SW1 มอเตอร์ M3 หยุด และโรโมนสเตเบิล (12) ส่งพัลส์ไปแสดงสัญญาณพร้อมวัดที่ IC 6A สัญญาณพัลส์นี้จะถูกตรวจสอบว่าเป็นวงรอบการทำงานรอบแรกด้วย IC 18 โดยการ AND กับตำแหน่งฝาแก้ว และจะไม่กำเนิดสัญญาณ (8) ซึ่งเป็นคำสั่งบังคับจานเปลี่ยนตัวอย่างเมื่อตัวอย่างหมด (N-1=0) ในขั้นตอนนี้เมื่อสัญญาณพร้อมวัดแสดงผลก็สามารถเริ่มต้นใช้เครื่องเปลี่ยนตัวอย่างได้โดยกดปุ่ม (เริ่มต้น) ผ่าน IC 20 และ IC 11 เกิด OR บังคับให้ฝาแก้วเปิด โดย IC1B จะเป็นตัวบังคับทิศทางมอเตอร์ M1 จากการตรวจสอบตำแหน่งของ SW3 และ IC1A จะเป็นตัวบังคับการจ่ายไฟให้มอเตอร์ M1 การหน่วงเวลาเพื่อรอเวลาตรวจสอบการเปลี่ยนตำแหน่งอาศัย R_1/C_1 และทรานซิสเตอร์คาร์ลิงตัน Q_1, Q_2

ในรอบนี้เป็นการจับตัวอย่าง ทางออก Q ของ IC6B จะเป็นหนึ่งทำให้เกิด AND IC28 เปิด รับสัญญาณพัลส์จากโมโนสเตเบิล (15) ส่งให้ IC17 กระตุ้น ให้ อาร์-เอส ฟลิป-ฟลอป บังคับปากจับของมือกลหุบ และสวิตช์ตรวจสอบตำแหน่ง SW10 จะกำเนิดสัญญาณ (4) ในกรณีนี้มือกลอยู่ด้านหัววัดรังสี สัญญาณนี้จะถูกส่งไปบังคับมือกลให้เคลื่อนขึ้นด้านบน แต่เนื่องจากสัญญาณ (4) เกิดซ้ำกันในรอบรับและส่งตัวอย่าง ดังนั้นจึงต้องอาศัย IC5 เป็นตัวตรวจสอบตำแหน่ง เมื่อเป็นวงรอบส่งตัวอย่าง ทางออก Q ของ IC5 จะบังคับให้โมโนสเตเบิล (16) ส่งสัญญาณผ่าน IC22 และ IC13 เกิด OR กระตุ้นให้ IC3A และ B บังคับมอเตอร์ M4 ของมือกลให้เคลื่อนขึ้นด้านบน จนถึงตำแหน่งสวิตช์ตรวจสอบ SW7 จากนั้นโมโนสเตเบิล (6) จะกำเนิดสัญญาณ (12) สัญญาณนี้จะเกิดซ้ำเช่นกัน และอาศัยเป็นสัญญาณเริ่มต้นของสัญญาณ (5) ซึ่งทำหน้าที่บังคับการเปลี่ยนตำแหน่งของสายพานบังคับมือกล จึงต้องมี IC5B ทำหน้าที่ตรวจสอบวงรอบว่าทำงานในวงรอบรับหรือส่งตัวอย่าง ในกรณีนี้เมื่อมือกลเคลื่อนขึ้นด้านบนหัววัดรังสี เพื่อจะส่งตัวอย่างกลับไปจานรับจ่ายตัวอย่าง สัญญาณ (12) จะไม่มีผลบังคับการหุบมือ เพราะเป็นการกระตุ้นซ้ำผ่าน IC17 และจะกระตุ้นให้ IC5B ส่งสัญญาณทางออก Q กระตุ้นให้โมโนสเตเบิล (14) กำเนิดสัญญาณ (5) ผ่าน IC21 และ IC12 ไปบังคับ IC2A และ B ควบคุมมอเตอร์ M2 ให้เคลื่อนสายพานพามือกลเคลื่อนไปทางซ้ายด้านจานรับจ่ายตัวอย่าง จนกระทั่งถึงสวิตช์ตรวจสอบตำแหน่ง SW4 โมโนสเตเบิล (3) จะกำเนิดสัญญาณ (6) ส่งไป (2) ที่ในเวลาเดียวกัน จุดแรกส่งไปยัง IC16 เพื่อกระตุ้น อาร์-เอส ฟลิป-ฟลอป ให้บังคับมือจับกางออก

รูป 4.9 การทำงานของปากจับและก้านส่งตัวอย่าง

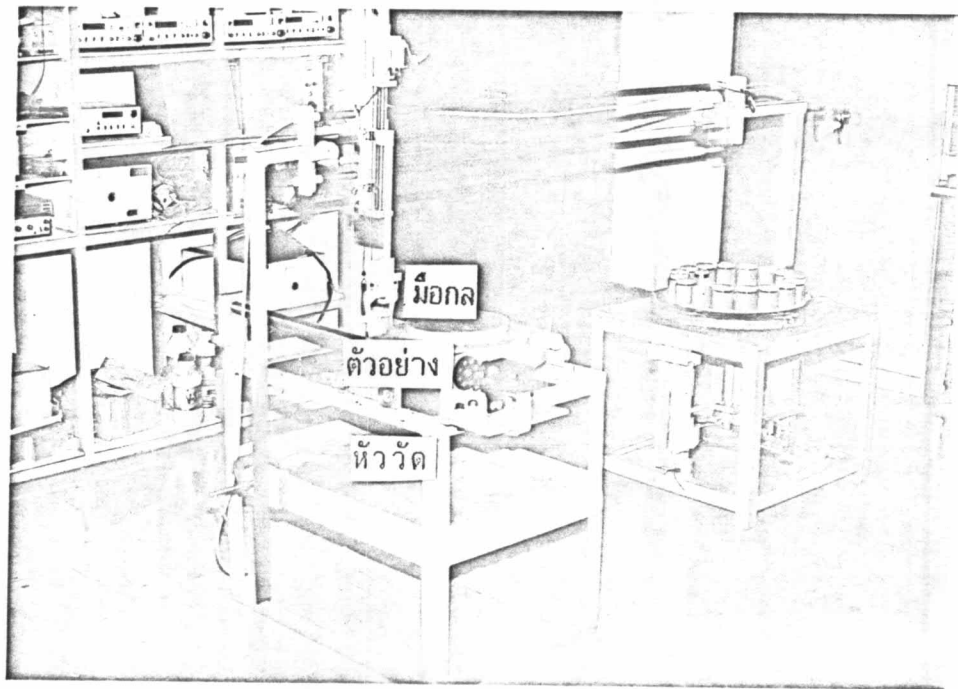
และจุดที่สอง ส่งไปยังระบบกลของก้านส่งตัวอย่าง ผ่าน IC23 และ IC14 เกต OR กระตุ้นให้ IC4A และ B บังคับมอเตอร์ M5 ให้เลื่อนก้านส่งตัวอย่าง ขึ้นส่งตัวอย่างแรกที่มีมือกล จนกระทั่งถึงสวิตช์ตรวจสอบตำแหน่ง SW8 โมโนสเตเบิล (7) จะกำเนิดสัญญาณ (9) ส่งมายังคัป ปากจับของมือกลให้หุบจับตัวอย่าง

รูป 4.10 การส่งสัญญาณบังคับปากจับ

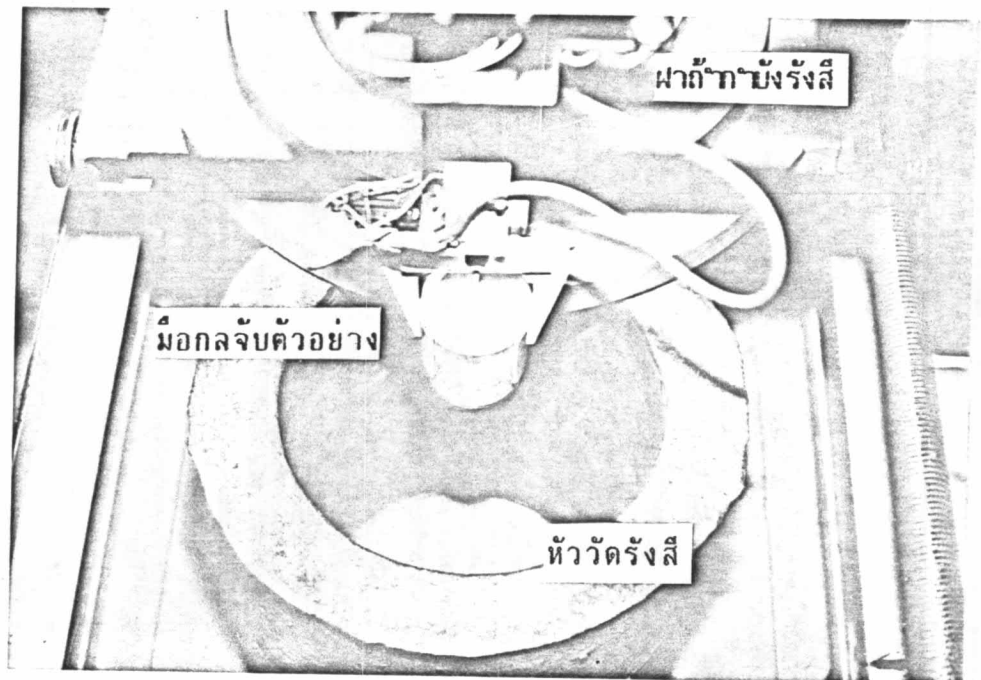
ผ่าน IC17 และ IC26 จะกำเนิดสัญญาณ ⑩ ส่งมายังระบบขับเคลื่อนสายพาน พามือกลไปยังหัววัดรังสี สัญญาณกระตุ้นจะส่งผ่าน IC21 และ IC12 ในวงจรรอบ การรับตัวอย่าง บังคับให้ IC2A และ B บังคับมอเตอร์ M2 ให้พามือกลไปยังหัว วัดรังสี

รูป 4.11 การส่งสัญญาณบังคับมือมาด้านหัววัด

จนกระทั่งถึงสวิทช์บังคับตำแหน่ง SW5 โหมดสเตเบิล (4) จะกำเนิดสัญญาณ ⑪ ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมมือกลให้เคลื่อนลงไปยังหัววัดรังสี สัญญาณ ⑪ จะผ่าน IC22 และ IC13 ไปกระตุ้น IC3A และ B บังคับให้ M4 หมุนในทิศทางเคลื่อนมือกล ลง จนกระทั่งถึงสวิทช์บังคับตำแหน่ง SW6 โหมดสเตเบิล (5) จะกำเนิดสัญญาณ ⑬ อีกครั้งในวงจรรับตัวอย่าง เมื่อ IC27 เปิดรับสัญญาณพัลส์จากโหมดสเตเบิล (15) ผ่านไปที่ IC16 กระตุ้น อาร์-เอส ฟลิป-ฟลอป บังคับให้ปากจับของมือ กลกางออก วางตัวอย่างบนหัววัดรังสี ในขณะที่สวิทช์ตรวจสอบตำแหน่ง ปากจับ SW10 จะกำเนิดสัญญาณ ⑭ อีกครั้ง ส่งไปที่ IC22 และ IC13 กระตุ้นให้ IC3A และ B บังคับมอเตอร์ M4 ให้พามือกลกลับขึ้นด้านบน จนกระทั่งถึงสวิทช์

ตรวจสอบตำแหน่ง SW7 โหมดสเตเบิล (6) จะกำเนิดสัญญาณ ⑫ อีกครั้ง ส่งไปยัง IC17 บังคับให้ปากจับมือกลุ่บ และกระตุ้นให้สภาวะของ IC5B เปลี่ยนสถานะในครั้งนี้นี้สัญญาณ Q จะเป็นศูนย์ไม่มีการกำเนิดสัญญาณ ⑤ มือกลจะรออยู่ที่ตำแหน่งนี้เพื่อส่งตัวอย่างกลับ ในจังหวะนี้ IC29 จะรับสัญญาณปากจับหุ่บ ④ และสวิทช์ตรวจสอบตำแหน่งมือกลด้านบน ⑫ กำนัดสัญญาณพัลส์บังคับผาด้าให้ปิดผ่าน IC20 และ IC11 เมื่อผาด้าปิด วงรอบการรับตัวอย่างเมื่อวัตสันสุดโหมดสเตเบิล (2) จะกำเนิดสัญญาณ ⑬ เพื่อเริ่มต้นการวัดให้เครื่องวิเคราะห์พลังงานหลายช่อง (MCA) วิเคราะห์ตัวอย่างตามเวลาที่ตั้งไว้

รูป 4.12 การส่งสัญญาณบังคับผาด้าเปิดจากเครื่องวิเคราะห์พลังงานหลายช่อง

เมื่อหมดเวลาเครื่องวิเคราะห์พลังงานจะกำเนิดสัญญาณพัลส์แสดงการหยุดวิเคราะห์และพิมพ์ผลการวัด ในขณะที่นั้นสัญญาณพัลส์ที่ผ่าน IC20 และ IC11 จะเริ่มวงรอบการเปลี่ยนตัวอย่างที่ 2 โดยผาด้าจะเปิดออก และนำตัวอย่างไปเก็บ ในวงรอบนี้ ต่างจากวงรอบแรกคือ สัญญาณ ⑥ จะบังคับมอเตอร์ M5 ของชุดก้านส่งตัว

อย่าง ซึ่งรถตัวอย่างกลับอยู่ให้เคลื่อนลง จนถึงตำแหน่งสวิทช์บังคับ SW9 โมโรส-เตเบิล (8) จะกำเนิดสัญญาณ ⑮ ส่งมายัง IC15 เพื่อบังคับให้มอเตอร์ M3 เปลี่ยนตัวอย่างที่ 2 ระบบนับจำนวนตัวอย่าง จะนับถอยหลังแสดงผลอีกครั้ง เมื่อตัวอย่างที่ 2 รอที่ช่องจ่ายสัญญาณสวิทช์ SW1 จะกระตุ้นให้โมโรสเตเบิล (12) ส่งสัญญาณผ่าน IC18 และ IC19 เป็นสัญญาณ ⑧ บังคับให้มอเตอร์ M5 ของก้านส่งตัวอย่างให้ทิศทางเคลื่อนขึ้น จนถึงสวิทช์บังคับตำแหน่ง SW8 โมโรสเตเบิล (7) จะกำเนิดสัญญาณ ⑨ บังคับให้ปากจับของมือกรับตัวอย่าง และตำแหน่งรอบซ้ำเต็มจนกระทั่งเริ่มวัด และสิ้นสุดการวัดต่อเนื่องจนหมดชุดตัวอย่างระบบนับถอยหลังจะส่งสัญญาณกระตุ้นวงจรส่งสัญญาณเตือนให้เปลี่ยนตัวอย่างชุดใหม่

4.6 ผลทดสอบการทำงานของระบบต่าง ๆ

ตาราง 4.4 ผลการทดสอบของระบบต่าง ๆ

การทำงานของระบบ	เวลาที่ใช้ (วินาที)	ตำแหน่งคลาดเคลื่อน (มม.)
เปิดฝาถ้ำ	3	± 2
ปิดฝาถ้ำ	3	± 2
เลื่อนมือกลทางหัววัด	6	± 1
เลื่อนมือกลทางตัวอย่าง	6	± 1
เลื่อนมือกลขึ้น	3	± 1
เลื่อนมือกลลง	3	± 1
ส่งตัวอย่างขึ้น	6	± 1
รับตัวอย่างลง	6	± 1
หมุนเปลี่ยนตัวอย่าง	2	± 1

วงรอบการทำงานของระบบกลไกการเปลี่ยนตัวอย่างแต่ละครั้งใช้เวลา 30 วินาที